

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 551

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΟΡΑΤΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ ὑπὸ
Σπ. Μηλιαράκη.Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ. Μυθιστόρημα Ἰου-
λείου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ. (Μετάφρ. Α. Π. Κουρ-
τιδου.)

ΓΛΑΣΤΩΝ.

ΤΟ ΛΕΥΚΟΝ ΡΟΔΟΝ.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΛΗΝΣΕΙΣ ἐπὶ ταῖς ἐξετάσεσιν τοῦ Δι-
αδόχου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Ο ΔΕΚΑΔΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΟΜΕΝΟΥ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως εὐρέθη πλησίον τῶν Προπυλαίων χαλκὴ κεφαλὴ ἀνδρὸς παλαιότερου μεγέ-
θους ὑπερφυσικοῦ καὶ τέχνης ἀρχαϊκῆς παρμεφεροῦς τῇ τῶν
ἐν Μονάχῳ αἰγινάλιν ἀγάλματι. Τοιοῦτον μεγέθους χαλ-
κὴ κεφαλὴ εἶνε ἡ μόνη ἐν Ἑλλάδι εὐρεθείσα, μιᾶς ἐτέρας
ὀλίγον τι μικρότερας εὐρεθείσης μόνον ἐν Ὀλυμπίᾳ, οὐχί
ὅμως ἀρχαϊκῆς τέχνης.

Εὐρεθῆσαν προσέτι μέγα πλῆθος κεραμείων εἰδωλίων ἀρ-
χαϊκῆς τέχνης καὶ ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφή ἀναγράφουσα ὄνομα
τεχνίτου.

Προηγουμένης δὲ ἐν ταῖς ἐνεργουμέναις μεταξὺ Ἑρε-
χθεὺ καὶ Παρθενῶνος ἀπεκαλύφθησαν ὁλοσχερῶς σχεδὸν
τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπου, κατὰ τὸν κ. Δαιρπ-
φελδ, εἶναι ὁ παλαιὸς ναὸς τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, ὁ πυρ-
ποληθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν.

— Κατηργήθη τὸ Β. διάταγμα περὶ πληρωμῆς εἰσιτη-
ρίων πρὸς εἰσόδον εἰς τὰ μουσεῖα καὶ τὴν Ἀκρόπολιν.
Τοῦ λοιποῦ ἡ εἴσοδος ἔσται ἐλ-υθέρᾳ καθ' ἑκάστην, πλὴν
δεκαοκτὼ μεγάλων ἑορτῶν, καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὅτε καὶ τὰ
μουσεῖα καὶ ἡ Ἀκρόπολις θὰ μένουσι κεκλεισμένα δι' ὅλης
τῆς ἡμέρας.

— Τελουμένης ἐσχάτως γυμναστικῆς τίνος ἑορτῆς ἐν
Βιέννῃ, ἐγένετο ἑλληνικὸς ἀγὼν πενταθλίου, πρῶτον νῦν ὑπὸ
Γερμανῶν γενόμενος, ἀκριβῶς κατὰ τὰς περιγραφὰς τῶν πα-
λαιῶν συγγραφέων καὶ τὰς ἀγωνιστικὰς εἰκόνας ἀρχαίων
ἀγγέλων. Οἱ Ἑλλανοδίκαι παρέστησαν φοροῦντες ἑλληνι-
κὰς ἐνδυμασίας. Τὸ πένταθλον ἀποτελεῖται, ὡς γνωστὸν, ἐκ
πέντε ἀγωνισμάτων, ἄλματος, ἀκοντισματος, δρόμου, δίσκου
καὶ πάλης. Ὁ ἀγὼν ἤρχισεν εἰσορμησάντων εἰς τὴν πα-
λαιάν ἐνδεκα ῥωμαλέων νεανίων, χρυδαίνοντων ἀκόντια.
Τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐκσάμει τὸ ἑλληνικὸν κράνος μετὰ λόφου,
ἔφερον δὲ βραχιεῖν ἑλληνικὴν χλαμύδα καὶ ζώνην περὶ τὴν
ὀσφύν. Οἱ ἑλλανοδίκαι ὤρσαν διὰ κλήρου τὴν σειράν τῶν
ἀγωνιστῶν καὶ ἐκήρυξεν τοὺς ἀγωνιστικοὺς νόμους. Μετὰ
τοῦτο ἤρχισεν ὁ ἀγὼν ἄλματος. Ἐννεα τῶν ἀγωνιζομένων
ἐδυνήθησαν νὰ πηδήσωσιν ὑπὲρ τὸ σκάμμα, ἔχον πλάτος
τέσσαρων καὶ ἡμίσεος μέτρων. Οἱ ἐννέα οὗτοι ἠγωνίσθη-
σαν εἰς τὰ ἀκόντισμα, ἀκοντίζοντες κοῦφα ἀκόντια, μήκους
δύο μέτρων περίπου. Οἱ τέσσαρες νικηταὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
τοῦτο ἠγωνίσθησαν ἀγῶνα δρόμου· οἱ τρεῖς δ' ἐξ αὐτῶν
διέτρεξαν ἐν ὀλυμπικῶν στάδιον (190 μέτρα περίπου) μετὰ
μῆος καμπῆς ἐντὸς ἐνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας. Οἱ νικηταὶ οὗτοι
ἠγωνίσθησαν εἰς τὰ ἀγῶνα δίσκου, καὶ οἱ δύο ἐν τῷ ἀγῶνι
νικῆσαντες ἐπάλασαν πρὸς ἀλλήλους. Ὁ εἰς τούτων ὁ καὶ
διοργανώσας τὴν ἑορτήν, ὀνόματι Βεσίλιχ, κατέβαλε δις τὸν

πολλὸν ῥωμαλεώτερον αὐτοῦ ἀνταγωνιστὴν, καὶ ἐνθουσιωδῶς
ἐπευφημοῦντων τῶν περιστάσεων ἔλαβε κλάδον φοίνικος καὶ
στέφανον δάφνης, μετ' ὃ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες ἀγωνίσταί πε-
ρίηγαγον αὐτὸν θριαμβικῶς ἐπὶ τῶν ὤμων ἐν τῇ παλαιστρᾷ.
Ὁ δεύτερος τῶν νικητῶν ἔλαβεν ἀπλοὺν στέφανον, καὶ πάν-
τες οἱ ἀγωνισταὶ διπλῶμα ἀναμνηστικὸν τοῦ ἀγῶνος, δι-
αί γερμανικαὶ ἐφημερίδες εὐχόνται νὰ ἴδωσιν εἰσαγόμενον
εἰς πάντα τὰ γερμανικὰ γυμναστήρια.

— Ἐν βιβλιοκρισίᾳ τοῦ τελευταίου τόμου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ἐκδιδόμε-
νου περιοδικοῦ συγγράμματος, ἦν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς
Βερολινεῖος φιλολογικῆς ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος
(Berliner philologische Wochenschrift) ἐδημοσίευσεν, ὁ
καθηγητὴς κ. Γουστάθος Μάιερ παρατηρεῖ τὰ ἐπόμενα περὶ
τοῦ πλημμελοῦς τρόπου καθ' ὃν γίνονται ἐν Ἑλλάδι αἱ ἄλλων
τοσούτων χρήσιμοι λαογραφικαὶ συλλογαί: «Ὁ Ζωγράφος
ἀγῶν, λέγει, ἰδρύθη πρὸς βράβευσιν συλλογῶν ἢ μελετῶν
περὶ νεοελληνικῶν παραμυθίων, δημοτικῶν ἁσμάτων, γλωσ-
σασίων καὶ τῶν τοιούτων, δηλονότι ἔχει σκοπὸν τὰ μέγιστα
ἐνδιαφέροντα καὶ τοὺς ἀλλοδαποὺς λογίους, ὧν αἱ μελέται
περὶ τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς γλώσσης προσκόπουν εἰς
τὴν ἑλλειψιν πιστῶν καὶ ἀκριβοῶν συλλογῶν. Ἐν τῷ προ-
κειμένῳ τόμῳ γίνεται λόγος περὶ ἐξ ἔργων ὑποβληθέντων εἰς
τὸν ἀγῶνα, τῶν ἐπομένων.... Πλὴν τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ν. Γ.
Πολίτου, οὗ τὴν ἐντέλειαν μαρτυρεῖ καὶ μόνον τὸ γνωστὸν
ὄνομα τοῦ συγγραφέως, πάντα τὰ λοιπὰ, ὡς συνάγομεν ἐκ
τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσι τὰς συνήθεις ἐλλείψεις
τῶν τοιούτων ἑλληνικῶν δημοσιευμάτων, ἥτοι τὴν παντελῶς
ἀνεπαρκῆ δήλωσιν τῶν πηγῶν, τὴν σύγχυσιν τῶν ἀπαν-
ταχῶν κοινῶν καὶ τῶν ἐν ἐνόεις μόνον τόποις εὕρισκομένων,
καὶ τὸ χεῖριστον, τὴν ματαιοσκόλον ἐτυμολογικὴν μαγίαν,
προσπαθεομένην τῶν συλλογῶν νὰ ἐτυμολογήσῃ τὰς λέξεις
οὐκ ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἀλλ' ἐκ τῆς σαρσκριτικῆς,
ἢ ἐπιπολαίους καὶ ἀχωνεῖτους ἔχουσι γνώσεις. Ὁ εἰσηγη-
τὴς τῆς ἐπιτροπῆς κατέκρινεν ὡς ἔδει τὰς τοιούτας ἀτελείας
τῶν ἄλλων λίαν ἀειπαίνων ἐργασίων τῶν ὁμοεθνῶν του,
ἐπὶ τῆς καθιστῶσι παντελῶς ἀχρήστους τὰς συλλογὰς αὐτῶν
πρὸς ἐπιστημονικὰς μελέτας» εὐχόμεθα δὲ ὅπως αἱ παρατη-
ρήσεις αὐτοῦ εἰσακουσθῶσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν ταῖς ἑλληνι-
καῖς χώραις τῆς Τουρκίας. Ὁ ἀσφαλέστατος τρόπος, ὅπως
καταστήσῃ γόνιμοι καὶ τελεσφόροι αἱ τοιαύται συλλογαὶ καὶ
βίαις ἢ ἔργων τῶν κατὰ τόπους γλωσσικῶν ιδιοματιῶν στη-
ριχθῇ ἐπὶ τέλους εἰς ἄλλογον ἐπιστημονικὴν βᾶσιν, θὰ ᾗτο ἡ
ἐπαρκὴς γλωσσικὴ προπαρασκευὴ τῶν καθηγητῶν τῶν γυ-
μνασίων. οἷσιν εἰς σπουδάζουσιν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Ἀθηνῶν.»

— Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ
συγγράμματος Quarterly Review κατεχωρίσθη περιπού-
διστος διατριβὴ περὶ τῶν «Ἑλλήνων νησιωτῶν.» Ὁ συγ-
γραφεὺς ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τοῦ πονήματος τοῦ Κ. Bent
περὶ τῶν «Κυκλάδων» καὶ ἐκ τῶν δημοτικῶν ἁσμάτων, ὧν
ἀγγλικὴν μετάφρασιν ἐδημοσίευσεν πρὸ μικροῦ ἡ λογία Κυ-
ρία Λουκία Γάρνερ, ἐνδ' ἀτρίβει περὶ τὸν καθόλου βίον τῶν
ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγίου πελάγους οἰκούντων Ἑλλήνων,
μετὰ πολλῆς δὲ ἐπιμελείας προσαθεῖ νὰ διαφωτίσῃ τὰ κοι-
νωνικά, θρησκευτικά καὶ ἄλλα παντοῖα αὐτῶν ἔθιμα, καθ'
ἣν ταῦτα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν πολὺν ἀρχαιότητα. Ἐν
Καρπῆθῳ, λέει, οἱ ἄνθρωποι τηροῦσιν εἰσέτι τὸ παλαιὸν
βυζαντινὸν καλὸν ὅμοιον, πλύνοντες τὰ οἰκήματα καὶ τὰς
ὁδοὺς κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς καὶ
εὐχόμενοι ἀλλήλοις εὐτυχεῖν τὸ νέον ἔτος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρ-
χεῖται τοῦτο κατὰ τὴν βυζαντινὴν χρονολογίαν, τὸ τελευ-
ταῖον τῆς εἰδωλολατρίας προπύργιον ὑπῆρξεν ἐν ταῖς νήσοις·
ὁ ἱδρυτὴς τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Πάτμῳ
ἐτέλεσε, περὶ τὰ τέλη τοῦ 11 αἰῶνος, νὰ καταργηθῇ αὐτοῖς
εἰκόνα τῆς Ἀρτέμιδος σφόδρα τιμωμένην ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων,
μέχρι δὲ τοῦ 1565 ἔτους ἀρχαῖα Ἑλληνικῶν θεῶν ἀγάλμα-
τα ἀπέλαυνον μεγάλῃς εὐλαθείαις ἐν Κρήτῃ. Ὁ ἀντιρρο-
τρίφης ἐξετάζει διὰ μακρὸν τὰ ἦθη καὶ τὰ γεωπονικὰ ἐπι-
τηδεύματα τῶν ἀγροτῶν, εἰς τὰς πανηγύρεις, τοὺς χοροὺς,